

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

138. An, sicut valet consuetudo tenendi Canonicatum cum dignitate, & ei
derogatum non est per Trid. ita etiam valeat consuetudo tenendi duo alia
beneficia difformia, v. g. beneficium curatum, vel ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

consuetudo, absque alia dispensatione simul haberi possit, n. 246. ait decisum à S. Congregatione in Valentina, 1593, his verbis: consuetudini permittenti, quod in eadem Ecclesiâ dignitates cum præbendis Canonibus teneantur, non est derogatum per Concilium Trid. sess. 24. c. 17. Item n. 245, citat aliam ejusdem Congregat. declarationem, quæ sic habet: posse aliquem in una Ecclesia ex privilegio vel consuetudine fungi duplice officio, ut sit Thesaurarius & Canonicus, & propterea duplices lucrari distributiones; quia obtinet ea: diverso jure, cum inter dignitates supplet numerum dignitatum, & inter Canonicos supplet numerum Canonorum, nec eget substituto &c. Item aliam similem fuisse etiam claram decisionem ejusdem Congregationis recitat n. 247.

Quæstio 137. An igitur etiam dicta consuetudo procedat in Canonico pœnitentiario, nimurum ut sis insuper in eadem Ecclesia obtineat dignitatem?

Respondeo: et si id quandoque fiat ex speciali gratia & dispensatione Apostolica. Garc. n. 252. non tamen obtinet in hoc, seu procedit dicta consuetudo, Garc. n. 249, recitans pro hoc expressam S. Congregat. declarationem, & rationem addit n. 250. quod nimurum pœnitentiarius habet officium pœnitentiarii, & insuper Canonicatum tali officio annexum; ut colligitur clare ex Trid. sess. 24. c. 14. & præbenda per illam annexionem extinta non est, ut male dicit Navar. conf. 4. de rebus Eccles. de quo vide eundem Garc. p. 5. c. 1. n. 756. Nec obstat, quod officium pœnitentiarii de per se non habeat fructus, & beneficium sine fructibus seu de vento non inducat incompatibilitatem; quia sufficit quod habeat fructus ratione adjuncti seu connexi canoniciatus. Garc. n. 251.

2. Hujus ratione contrarium est, seu procedit dicta consuetudo in Canonico lectura, & in Canonico Doctorali aut Magistrali; cum in iis solum consideratur Canoniciatus & præbenda cum tali onere, & non tale officium, cui annexus sit Canoniciatus, & sic isti Canonici juxta dictam consuetudinem poterunt simul obtinere dignitatem eisdem Ecclesiâ, & ita practicatur. Garc. n. 253, citans seipsum p. 7. l. 1. n. 762.

Quæstio 138. An igitur, sicut valet consuetudo tenendi Canonicatum cum dignitate, & ei derogatum non est per Trid. statim valeat consuetudo tenendi duo alia beneficia difformia v. g. beneficium curatuum vel simplex cum Capellaniam in eadem Ecclesia, dum aliunde nihil obstat, ex quo specialiter sint incompatibilia?

Respondeo: AA. plerosque ita videri sentire, dum loquuntur universaliter, difformia sub eodem recto posse haberi simul; quamvis pro exemplo ordinariè adducere soleant dignitatem v. g. Præposituram vel Decanatum cum Canoniciatu. Et sic tradit Azor. cit. q. 2. quin & expressè ait loc. cit. c. 12. q. 6. posse Episcopum ex iustis causis conferre alicui in eadem Ecclesia dignitatem, vel personatum, vel officium, vel beneficium curatum, & simul unum præstimonium vel Capellaniam, vel Canoniciatum, vel portionem, modò unum non sufficiat ad clericum sustentandum; quod si autem hoc fieri possit ex concessione Episcopi,

multò magis ex vi recepta consuetudinis. Garc. nihilominus n. 256. ait contrarium censuisse S. Congregationem in declaratione illa Abulensi, quam recitat p. 5. c. 8. n. 87. & posse esse rationem differentiam; quod præbenda & dignitas in eadem Ecclesiâ habeantur quasi loco unius, & in his videatur inducta ista consuetudo ex speciali illa ratione supra memorata, nimurum ut obtinentes dignitatem decentius sustententur.

Quæstio 139. An igitur etiam procedat & sustinenda sit consuetudo habendi preter dignitatem & Canonicatum seu præbendam alia simplex beneficium, ita ut jam quis sit triplex in eadem Ecclesia?

Respondeo negativè. Caltrop, loc. cit. n. 7. Garc. n. 138, citans c. 1. de consuetud. in 6. & ibi Dominic. in 5. & 12. Franc. n. 6. Put. decif. 446. l. 2. n. 3. Ferret. conf. 355. n. 4. & c. & declaratio S. Congregationis de 8. Januar. 1587, ubi: quod Canonicus, cui injunctum est onus, seu officium pœnitentiarii, non possit obtinere insuper dignitatem in eadem Ecclesia; contra Botticum de Synodo. p. 3. a. 1. n. 88. Item contra Navarr. conf. 22. de prab. & qui eum sequitur Zerol. in pr. p. 2. v. conformitas, apud Garc. n. 240. docentes, posse aliquem tenere duas Capellas cum dignitate in eadem Ecclesia ex consuetudine; dum dignitas non est sufficiens ad sustentacionem. Neque in hoc potest dispensare legatus, nisi habeat speciale mandatum seu facultatem ad hoc; quam non solent habere maximè Nunci, Garc. n. 242.

Quæstio 140. An igitur si habent jam duo istiusmodi difformia, vel etiam uniformia, vel aliter de jure communi incompatibilia, sive de consuetudine, sive ex dispensatione, conseratur tertium, collatio sit ipsius re nulla?

Respondeo affirmativè. Pirh. de prab. n. 190, citans Franc. in c. Ordinarii. de off. Ordinarii. Jud. in 6. in principio. §. in conferendis; ubi is: quod habens plura incompatibilia etiam ex dispensatione, censeatur inhabilis ad aliud beneficium simile obtinendum. Fagn. in c. cum jam dudum. de prab. n. 64. ac dicens id colligi ex Trid. sess. 24. c. 17. ubi, dum tribuit facultatem Ordinariis ad summum duo beneficia uni conferenda, consequenter prohibet collationem tertii, & tacite irritat. Neque ait obstat, quod Concilium ibi similiter prohibeat collationem secundi, dum primum est sufficiens, & tamen collatio secundi non est irrita, ut declarat S. Congregat. eo quod ideo obtinenti unum possit conferri secundum; quia unum obtinere non est contra ius commune, id est que illud obtinens non censeatur inhabilis ad aliud, etiam incompatibile, consequendum; quare Concilium solum ibi prohibet collationem secundi, ita ut utrumque simul retineri non possit: at vero duo simul obtineri sit contra ius commune, id est que plurim obtinens non sit habilis ad aliud obtinendum fine dispensatione Papæ. Ita fere Pirh. citans eund. Fagn. ubi supra n. 69. & 70.

Quæst.